

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: Den 5. maj 2008

Kontor: Retsstillings- og Internationalt kt.

J.nr.: 2008-1530-188

Besvarelse af spørgsmål nr. 310 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 10. april 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Line Barfod (EL).

Spørgsmål 310:

"Ministeren bedes i forlængelse af svar på spørgsmål 247 oplyse om en speciallæge eller alment praktiserende læge, der underskriver en erklæring om en patient, f.eks. til brug for en sag i det sociale system eller til brug for et arbejdsforhold, men uden at erklæringen er udskrevet på baggrund af en konkret konsultation, hvor lægen har snakket med og undersøgt patienten; så heller ikke er omfattet af autorisationslovens regler om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed og sundhedsstyrelsens tilsyn."

Svar:

Jeg går ud fra, at det med spørgsmålet er forudsat, at der ikke har været tale om noget læge-patientforhold, hverken i form af en konsultation, hvor lægen har undersøgt patienten, eller nogen anden form for kontakt som led i undersøgelse eller behandling. I så fald kan spørgsmålet besvares bekræftende.

Det betyder naturligvis ikke, at det vil være acceptabelt, at en læge udviser ligeegyldighed eller manglende faglighed eller sjusker i forbindelse med udfærdigelse af en lægeerklæring, der ikke bygger på noget læge-patientforhold – lige så lidt som dårligt arbejde accepteres for nogen anden ansat i den offentlige eller private sektor. Det betyder alene, at den særlige retlige standard – ”omhu og samvittighedsfuldhed” – i autorisationslovens § 17 ikke gælder i disse situationer, og dermed at Sundhedsstyrelsens tilsyn, patientklagesystemet og mulighederne for at gribe ind over for lægen med tilsynsforanstaltninger, som f.eks. autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, ikke kan finde anvendelse.

Denne forståelse af lovgivningen er udtryk for en indskrænkende fortolkning af bestemmelsens ord ”under udøvelsen af sin virksomhed” – i den tidligere lægelovs § 6 var formuleringen ”under udøvelsen af sin gerning”. Jeg henviser til Sundhedsstyrelsens bemærkninger herom i min besvarelse af spørgsmål nr. 247 (alm. del).

Jeg kan i øvrigt oplyse, at denne forståelse i op mod 20 år er fremgået af de seneste 2 udgaver af den kommenterede lægelov. Også Patientklagenævnets praksis er i overensstemmelse hermed.